

Framhald frá síðu 12

tann rætning, at produktiviteturinn ekki fær 1. plássið, men at það einstaka menniskja verður miðdepulinn, at vit koma at virða ta einstaka menniskja sum virðismiklir lutir (livandi organismur) og ekki sum í dag bert verða hagræddir sum deyðir lutir fyrri tí vambasiða produktiónini, og tess skuggum.

Það eru sanniliga mong umráði, vit megu arbeiða innanfyri og við. Aðalmíð og mál: at öll í okkara samfelag, óansað ands- og líkamsevnum viðvikur, megu hava rætt at liva og búleikast á jövnnum fœti við allar okkara medborgarar — frá vöggu til grøv. Njóta somu samfelags á-góðar og hava somu rættindi og skyldur sum öll onnur í samfelag várur.

Orð eru so floymandi, men lat henda felagsskap sýna í verki, at hann vil arbeiða fyrri øllum heilsuveikum t.v.s. menniskjum, ið hava eina atferð, það verður seg málsligt, líkamligt, ands- og sinnsliga, sum liggur eitt sindur við síðuna av tí, það

vanliga eyga og oyra okkara eru von við at siggja og hoyra.

Her má ein upplýsing til. Samfelag okkara svevur og vil ekki vita av heilsuveikum. Það hevur altíð spýð tey úr sær, sum skarn. Hetta má fáa ein enda. Öll megu metast á jövnnum fœti, megu virðast eins. Tann sanni javnrættur má fáa fastar tøkur á okkum í okkara samfelag. Eg vóni, at hetta okkara hjartabarn Björg kann ávirka hetta og verða við at fremja eitt gott og sunt samfelag fyrri okkara heilsuveiku og fyrri samfelagið sum heild.

Það verður frá ymsum síðum sagt og skriva, at øll her heima hava það gott. Men hetta kann nevniliga verða sett eitt stórt spurnaðartekin við. Hvar hevur það gott? Jú, ein kundi freistast til at siga, at það eru tey, ið liva í yvirflóð.

Nú havi eg gjøgnum á-rini kent so mong andsinnis og líkamsbrekaði. Teim havi eg nógv at takka fyrri. Tey hava givið mær nakað, ið onnur aldri nakrantíð kundu givið mær. Tey hava latið eyg-

uni upp fyrri mongum í mær, sum annars vildi lig-ið í dvala og sovnað burtur...

Nógv liggur á láni, almikið, ið liggur fjalt, og sum skal fram í ljósið aftur. Ein endurbúnaðarstovnur er ætlanin ella ynskist at verða fœddur. Men hesin endurbúnaðarstovnurin, vónandi hetta ekki bert eru vøkur orð, ein vøkur lognbra, men sum skaldið kvøður: Hann stendur talandi framman mannagövu

mælandi mong orð tó það mesta kann javnmetast við skarn og gor...

Nógv liggur á láni: upplýsing, konsulentvirksemi, blað, kannarvirksemi, virkisnevnd, sambindingarlið: felagið, kommunalands.

Alt byggjari verður gjørt fyrri líkamsbrekaði, skoða hvar sleppa tey í dag? Hverur tú hoyrt í býnum í rullustóli ella við barnavogni, ja royn það á einum sinni! Mær rennur í huga, at ein tosaði við eina gentu, ið sat í einum rullustóli — minnst tú

henda greinastubba? Hon mátti nevniliga leita sær í útleigd, sum so mong onnur — so gott hava tey heilsuveiku það her heima hjá okkum. Nei, tú sleppur snekt sagt ongastaðni sjálvur í rullustóli. Her má og skal nakað muna-gott gerast. Drontingur hevur stuðlar sínar at lita á, apuspað tykkara. Gerið okkurt fyrri teir borgarar, sum eru og búleikast her á oyggjunum. Framtíðin, ungdómskæti, hjerturin hin villi, er okkara framtíð. Men fyrst í fremst: það er það einstaka menniskja, ið hevur virði, það, og bert það vit megu arbeiða fyrri, og tó má koma at kenna seg á jövnnum fœti við allar okkara medborgarar, og ekki sum eitt útskot í fjöldini. Burtur við tí egoistiska, bert felagsskapurin hevur nakað virði og kann avrika nakað. Latum okkum standa saman og fylkjast um Björg. Teknað teg sum lim í Björg. Girokurt liggja á posthúsunum, ella spyrji tykkum fyrri.

Fyrrverandi í Fólkaflaks- og Sambandsins sortudiki

Elle Pelle — mig fortælle

Dómarin segði hart og týðuliga, at eg hevði vunníð, um eg ikki hevði tapt — á einum hægri plani. Tí tók eg við semju.

Altso það var eg, sum vann og Trygve, sum tapti.

Tí varð eg frikendur, um eg var dømdur og dømdur, um eg varð frikendur.

Men það var altso ikki eg, sum gjørdi það. Það var harafaturmóti Trygve, sum lokkaði meg — og tí fekk eg semju í lag — og ikki Trygve.

Og það skuldi eg aldri havt gjørt, tí hevði eg gjørt sum eg meinti og meint það, sum eg gjørdi, ja, so hevði eg ikki gjørt sum Trygve. Tí var það skeivt, um hann hevði gjørt, sum eg meinti.

So það var altso Trygve, sum vann.

Tí fingi vit semju í lag.

Altso, báðir partar vunu, tí eg meinti ikki það, sum eg hevði sagt og skrivaði það, sum eg ikki meinti. Altso var það rætt, sum Trygve segði, at eg helt, at það, sum eg meinti, var það, sum Trygve ikki segði.

Það var keðiligt, at Trygve gjørdi það, men eg havi fyrigivið honum, at hann gjørdi það, at dómurin sum eg vann, ikki kom, tí það er einki at ivast í, at eg hevði rætt, um eg ikki hevði tapt.

Öll skilja tí — og það meini eg nú eisini, at eg hevði tapt, um eg ikki hevði vunníð.

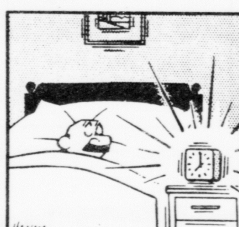
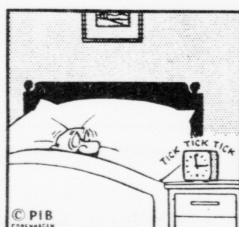
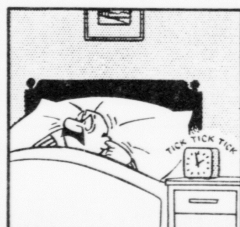
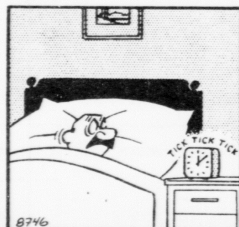
Tí tapti eg ikki.

Altso eg vann.

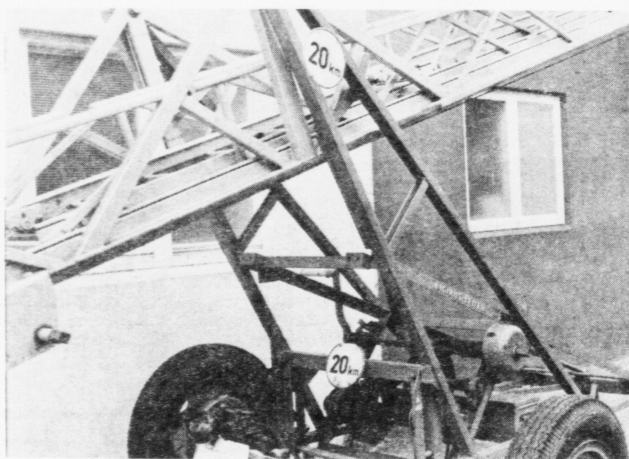
Og tí takki eg Trygva fyrri, at vit ikki meintu það, vit sögdu, at vit hildu.

Altso við øðrum orðum Trygve vann — á mær. Og tí vunu vit.

LUDDI

hornið

20 km, langur stigi....

SMS fer nú undir nýggja kapping, sum er í trimum pørtum.

1. partur, sum er fyrri konufólk, ljóðar: »Hver sá drotningina best undir Føroyavitjani«.

2. partur, sum er fyrri mannfólk, ljóðar: »Hver sá Heindrik prins best«.

3. partur, sum er fyrri børn, ljóðar: »Hver sá Frederik og Joakim best«.

1. vinningur verður ein biltúrur til Elduvíkar, har bygðarráðsformaðurin, Michael Pattingson, visir vinnarum tann romantiska túrin hann og drotningingingu gjøgnum bygdina.

2. vinningur er ein túrur út í Hest, har bygðarráðið bjóðar ein kaffimunn úr sama

koppi, sum Heindrikur drakk úr.

3. vinningur er ein biltúrur út í Kardamummubýin, har børnini handa vinnarum emballasjuna av borðbatunum, sum prinsarnir fingi, sum tókk fyrri ein av riddarakrossunum.

Í dómsnevndini sita Leif Groth, ríkisumboðsmaður, Petur Christiansen, borgarstjóri, og Atli Dam, lögmaður.

Standa fleiri lutakarar á jövnnum, verður lutakast.

— * —
Ætlanin er at fáa ein froskmann at svimja runt á Tjaldavíksgrýnnuni og stempla »Kgl. hofleverand« á sporið á øllum fiskunum, sum verða fiskaðir har.

Óli í Aarstovu

Pauli Ellefsen slapp við skrokkinum.

— * —
Veðan hjá prinsunum var ov litil til at koyra í tvey, so fyrri ikki at fornerma annað av flakavirkjunum í Suðuroy, avreiddu teir alt umborð á Danneberg.

— * —
Prinsagrynnan.